

vold Hovedgaard ifølge Skjødets af 11te November 1684 henhørende Fiskerirettigheder, hvortil efter Angivelsen i Skjødets som meldt ogsaa hører Midtstrømsfiskeriet indtil det ved Indløbet til Randers Fjord beliggende Udbyghøi, hvorved bemærkes, at det vel ikke af de foreliggende Oplysninger med Bestemthed kan ses, naar og hvorledes Eneretten til dette Fiskeri er erhvervet af Kongen, der ifølge to henholdsvis i 1492 og i 1537 optagne Thingsvidner — der ere trykte som Bilag til et af daværende Borgmester i Randers, Justitsraad Neckelmann, i Maret 1833 udgivet Skrift om Fiskeriet i Randers Fjord — og nogle sammesteds i Aftryk meddelte kgl. Breve, i Slutningen af det 15de og Begyndelsen af det 16de Aarhundrede kun synes at have udøvet en Højhedsret over Seilidheden i Gudenaen og Randers Fjord, medens derimod Retten til Fiskeri sammesteds synes at være betragtet som tilhørende Randers By eller denne Kjøbstads Borgere, men at den Omstændighed, at Skjøendstederens Hjemmel, efter at saa lang Tid er forløben siden Skjødets Udstedelse, ikke med Bestemthed kan paavises, selvfølgelig ikke kan berettige til uden videre at betragte den stedsfundne Afhændelse af Midtstrømsfiskeriet som ugyldig, og at det ogsaa ved senere Domme og navnlig ved den ovennævnte inden Sønderhald m. fl. Herreders Ret den 12te December 1797 affagte Dom er anerkjendt, at Gierne af Frisenwold Laregaard have forret eller udelukkende Ret til at fiske midtstrøms, eller, som dette Udtryk nærmere fortolkes i bemeldte Dom, i Seilidhet fra bemeldte Laregaard ned til Udbyghøi, ligesom det ogsaa efter Justitsraad Neckelmanns ovennævnte Skrift, paa den Tid dette udkom, altsaa i 1833, synes at have været anset for utvivlsomt, at Gieren af Frisenwold Laregaard havde udelukkende Ret til Midtstrømsfiskeriet ifølge det kgl. Skjøde af 11te November 1684, hvis Indhold angives i Skriftet paa samme Maade som ovennævnt.

Efter det Ovenanførte maa der anses tilveiebragt et efter Omstændighederne tilstrækkeligt Bevis for, at Indstævnte som Gier af Frisenwold Fiskergaard har udelukkende Ret til Midtstrømsfiskeriet i Gudenaens Hovedløb nedenfor Frisenwold Laregaard samt i Randers Fjord, og Udtrykket „Midtstrømmen“ findes navnlig efter Sagens Oplysninger — derunder en af Fjordinspektøren i Randers afgiven Erklæring, der i det Væsentlige stemmer med en ligeledes under Sagen fremlagt Erklæring fra Regjeringens Fiskerikonjulent, og som gaar ud paa, at Revieret i Gudenaen og Randers Fjord deler sig i Grundene eller Flakket og den mellem Grundene gaadene Strøm, hvorigjennem Lagene, efter hvad der er in confesso, fra Havet søge op i Landet — nærmest at maatte betragtes som ensbetydende med Seilidhet, hvilket ogsaa er antaget i tidligere Domme og navnlig, som meldt, i den ovennævnte Dom af 12te December 1797. Da nu Randers Havn, hvori Citanterne have drevet deres under Sagen omhandlede Fiskeri, efter hvad der er oplyst, udgjør en Del af bemeldte Seilidhet, maa de herefter anses uberettiget at have gjort Indgrib i de Indstævnte som Gier af Frisenwold Fiskergaard tilkommende Fiskerirettigheder, og ligesom de for dette deres ulovlige Fiskeri i Henhold til D. L. 5—10—25 maa blive at anse med Bøder efter Analogien af Lovgivningens Straffebestemmelser for lignende ulovlige Egenomsindgrib og navnlig Bestemmelserne om Straf for ulovlig Jagt, saaledes maa de ogsaa være pligtige in solidum at erstatte Indstævnte de af dem borttagne Fisks Verdi, medens der derimod, saaledes som Sagen foreligger Overretten til Paadømmelse, ikke her for Retten bliver Spørgsmaal om Konfiskation af det af dem benyttede Vaad. Som Følge af Foranstaaende, og idet der efter Omstændighederne ikke findes Jøie til at nedsette de Citanterne ved Politiretsdommen idømte Bøder, om hvis Forhøielse der, da Dommen ikke er kontra-paaanket fra Indstævntes Side, ikke bliver Spørgsmaal, eller den Indstævnte hos Citanterne tilkjendte Erstatning, mod hvis Størrelse de ikke betimelig have fremsat Indsigelse, vil bemeldte Dom, hvis Bestemmelser om Sagens Omkostninger i 1ste Instants billiges, saaledes tilligemed den paaankede Politiretskjendelse være at stadfæste.

Thi kjendes for Ret:

Den paaankede Politiretskjendelse saavel som Politiretsdommen bør ved Magt at stande.

I Sagsomkostninger for Overretten betale Citanterne, Arbeidsmand Jens Møller og Spijevært Rjær, En for Begge og Begge for En til Indstævnte, Examinatus juris S. Ostenfeldt, 40 Kr.

Det Idømte udredes inden 8 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Afsærd efter Loven.